

[Erling Jensen]

kommer til udtryk i bemærkningerne om erhvervsfremmeordningerne, deres økonomi og deres dynamik. Flere af de erhvervsorganisationer, der har sæde i kontaktudvalget, har udtrykt væsentligt andre synspunkter vedrørende de enkelte ordninger og deres fremtid end regeringen, og regeringen er måske endda endnu ikke færdig med sit nedskæringsfelttog mod ordningerne, eller hvad, hr. industriminister?

Vi er ikke ukritiske over for erhvervsfremmeordningerne. Vi finder, at de til stadighed må analyseres og vurderes ud fra den aktuelle industripolitiske situation, og vi ser meget gerne, at det industripolitiske sekretariat styrkes, så det i fuldt omfang kan påtage sig denne opgave samtidig med et grundigt arbejde for at forbedre industripolitikens beslutningsgrundlag i øvrigt gennem analyser af udviklingen inden for industrien og af den internationale udvikling på en række for industrien vigtige strategiske områder.

På et tidspunkt, hvor nøgleordet er udvikling, vil vi stræbe efter at fastholde og videreudvikle enhver ordning, der med god effekt tilgodeser den industrielle udvikling, og som erhvervene og deres medarbejdere mener at der er god brug for. Det betragter vi som en værdifuld investering. Vi ønsker at medvirke til en stadig mere dynamisk industripolitik formuleret på et stadig mere velunderbygget grundlag i samarbejde med erhvervene og deres medarbejdere til gavn for produktionen og for beskæftigelsen.

Collet (KF):

Erhvervslivets, herunder industriens, konkurrenceevne er af næsten altafgørende betydning for samfundsøkonomien. Er industriens vilkår dårligere i Danmark end i udlandet, går det ud over den økonomiske vækst, det går ud over beskæftigelsen, det går ud over eksporten.

Regeringens økonomiske politik har allerede på nuværende tidspunkt bidraget væsentligt til at genoprette erhvervslivets konkurrenceevne. Renten er faldet ganske betydeligt. Indkomstpolitikken sikrer, at erhvervslivets lønombudninger forbliver på samme niveau som i udlandet, og regeringens valutakurspolitik bidrager til, at der nu er stabile forhold med hensyn til udlands-handelen.

Der er mange forhold, der er af betydning for industriens konkurrenceevne. Der er vel 5 »fingre« i denne forbindelse. Der er spørgsmålet om lønudviklingen, spørgsmålet om beskatningen, spørgsmålet om finansieringen med risikovillig kapital, spørgsmålet om renteniveauet og spørgsmålet om infrastrukturen. Det er på disse 5 områder, industriens konkurrenceevne skal fastlægges. Hvis konkurrenceevnen på disse 5 områder er i orden, så betyder det, at de eksisterende virksomheder kan trives og vokse, og det betyder samtidig, at folk, som har lyst til at starte egen virksomhed, altså iværksætterne, gør det. Alt dette afhænger altså af, om industriens konkurrenceevne er i orden eller den ikke er det.

På et særligt område er der grund til stor agtpågivenhed. Det var det andet område, jeg nævned, nemlig beskatningsområdet. Der er indtil nu sket en kedelig vekselvirkning imellem overbeskatning af erhvervslivet og et heraf forvoldt behov for tilskud. Denne vekselvirkning er særdeles farlig, idet man sætter den frie markedsmekanisme ud af kraft.

Som bl.a. af tidligere skatteminister Lyketoft anført er indkomstbeskatningen af personligt drevne virksomheder i dette land verdens højeste. Det er meget uheldigt for konkurrenceevnen. Samtidig ligger beskatningen af selskaber, når man tager dobbelbeskatningen af aktieudbytter med i betragtning, på et særdeles højt niveau i forhold til udlandet.

Herhjemme har vi en særlig konstruktion, nemlig de såkaldt indkomstuafhængige skatter, altså skatter, virksomhederne skal betale, uanset om de tjener noget eller ej. Det er klart, at en virksomhed, som skal betale skat, når den ingen indkomst har, får udhulet sin kapital og vil blive truet. Jeg tænker her i særlig grad på formueskatten og sammenhængen mellem formueskatten og indkomstskatten. Det er denne mekanisme, der får mange hovedaktionærer til at flygte til udlandet, enten for at redde deres virksomheder eller for at sikre, at virksomheden kan vokse. På dette punkt er der brug for nye initiativer.

En anden indkomstuafhængig skat er dækningsafgiften, altså den skat, industrier i byer skal betale, uanset om de har indkomst eller ej. Også denne skat er uhensigtsmæssig,